

[Alsing Andersen.]

men, at det er mig, der har den rette fornemmelse af, hvordan stemningen er i den danske befolkning.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gjorde nogle bemærkninger om en eventuel sydøstasiatisk pagt og gjorde i den forbindelse en principiel betragtning gældende med hensyn til, at regionale pagter, omend de var i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt, dog bidrog til at svække De Forenede Nationer. Rent teoretisk kan man naturligvis sige, at det kan blive tilfældet. På den anden side synes jeg også, det er rigtigt at fremhæve, at forudsætningen for, at De Forenede Nationer virkelig kan fungere og løse sine opgaver er, at der er fred i verden og en vis tryghedsfølelse i verden. Uden det vil De Forenede Nationer ikke kunne virke, og man kan ikke uden videre benægte, at sådanne regionale pagter kan bidrage til at skabe en tryghed og en fredsfølelse, som netop kan give grundlag for, at De Forenede Nationer kan udføre deres gerning.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på spørgsmålet om Tyskland, det har vi haft lejlighed til at drøfte før. Jeg vil blot udtale min forundring over, at den bekymring, der nu kommer til orde for udsigten til Vesttysklands oprustning, en bekymring, som jeg meget vel forstår, ikke er kommet til orde i løbet af de 5 år, hvor Østtyskland har oprustet så voldsomt, som tilfældet har været.

Det ærede medlem hr. Fuglsang var temmelig irriteret, da han afviste mine bemærkninger om Østtysklands oprustning. Jeg skylder vist derfor det ærede medlem hr. Fuglsang og det ærede medlem hr. Aksel Larsen fra sidste gang, vi debatterede, at give nogle oplysninger om dette forhold. Det undrer mig, at de ærede kommunistiske medlemmer kan være uvidende om, at denne oprustning begyndte allerede i juni 1948, og den begyndte netop efter ordre fra Sovjetunionens militære administration i Østzonen, en ordre, der gik ud på at oprette kaserneret folkepoliti. Disse folkepolitifdelinger voksede efterhånden og blev omorganiseret til rent militære grupper, rene hærenheder, og i øjeblikket er forholdet det, at der findes en ret betydelig hærgruppe nr. 1, der består af 3 divisioner

med hovedkvarter i Pasewalk, en hærgruppe mod syd, ligeledes på 3 divisioner, med hovedkvarter i Leipzig og en særlig beredskabsdivision, 7. division, som er placeret med stabskvarter i Potsdam. Jeg skal ikke komme ind på flere enkeltheder, det kunne jeg godt gøre, hvis det har interesse for det ærede medlem, men det er oplysninger, som er tilgængelige for enhver, og som derfor også er bekendt i russiske kredse såvel i Østtyskland som andetsteds. Det har aldrig været dementeret, at disse tropper er udstyret med moderne våben, bl. a. med panservogne af russisk fabrikat mærket T 34/85 og Joseph Stalin II, også en kendsgerning, som antagelig kun kan glæde det ærede medlem.

Jørgen Gram: Den højtærede udenrigsminister har ikke ret i, at omtale af vort kollektive forsvar måske ikke burde være med i denne debat, fordi det for nylig har været diskuteret, for det er noget, der i høj grad vedrører vor stilling som deltager i Atlantpagten sammen med de øvrige, større stater. Jeg takker den højtærede forsvarsminister for redegørelsen; den højtærede forsvarsminister vil ikke i mit indlæg finde kritik af ham. Jeg mener netop, at befolkningen trænger til at få alt det at vide, der kan siges — jeg er vel klar over, at ikke alt kan siges — og det er ikke for at vedligeholde uroen omkring flyvevåbnet, overflyvningerne o. s. v., at jeg har draget dette frem. Den højtærede forsvarsminister og hans parti og jeg og mit parti har afgjort den samme interesse i at skabe tillid til, at det, vi foranstalter indenfor vort forsvar, virkelig kan nytte noget, og at man gør, hvad man overhovedet kan. Det er derfor også nødvendigt, at offentligheden får at vide, som jeg var inde på i mit første indlæg, at dette arbejde ikke er afsluttet. Den højtærede forsvarsminister udtaler, at der stadigvæk er væsentlige mangler, og det vil tage år, inden vi bliver færdige. Det er nødvendigt, at folk ude omkring får det at vide, for ellers kan de godt tro, når der nu er ofret hundreder af millioner til alt det, der er bygget rundt omkring, at så må vi også snart være så vidt, at vi helt og fuldt behersker den foreliggende situation. Jeg takker også for oplysningen om det canadiske tilbud. Den største vanskelighed ved-